

โดย ลิเชิล ร็อบบิ้น เชิร์ทลัฟฟ์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

การตัดสินใจเรื่องโยโย่

“ผ่านเสียงสงบแผ่วเบา พระวิญญูณตรัสกับฉัน”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 106 [ภาษาอังกฤษ])

เลอา กับคุณแม่ซื้อของเกือบเสร็จแล้ว แต่คุณแม่หยุดดูเสื้อผ้า

“แม่จะดูแลไม่กั่นาที่” คุณแม่บอก
เลอาถอนหายใจ เมื่อคุณแม่บอกว่า “ไม่กั่นาที่”
บางทีหมายถึง 20 นาที!

เลอาพบชั้นของเล่นอยู่ใกล้ๆ เธอเปิดดูสมุดภาพ
ระบายสีจากนั้นก็โยนลูกบอลยางสองสามครั้ง แต่
เธอเบื่อเร็วมาก

เธอจึงตั้งบางอย่างกลมๆ วาวๆ ออกมา โยโย่
นั่นเอง! คล้ายกับโยโย่ที่ออสการ์เอามาโรงเรียน
เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ช่วงพักออสการ์โชว์ลูกเล่น
แพรวพราวอวดทุกคน ลูกเล่นต่างๆ มีชื่ออย่างเช่น

“พาสุนัขไปเดิน
เล่น” และ “รอบ
โลก” เลอาถามเขาว่า
เธอขอลองเล่นหน่อย
ได้ไหม แต่ออสการ์ไม่
ยอมให้เธอลอง

เลอาสอดนิ้วเข้าไปใน
ห่วงเชือก เธอปล่อยโยโย่ลง
แล้วกระตุกเชือกเหมือนที่เห็น
ออสการ์ทำ โยโย่กระทบพื้นเสียง
ดัง แก๊ง เธอลองอีกครั้ง หลังจากลอง
สองสามครั้ง เธอก็สามารถทำให้โยโย่กลับเข้า
มาในมือได้! ถ้าเธอทำได้เร็วขนาดนั้น เธอน่าจะฝึกลูก
เล่นทั้งหมดที่ออสการ์เคยทำให้ดูได้

ตอนนั้นเองที่เลอาดูป้ายราคา เธอหน้ามึน เงินใน
กระปุกที่บ้านมีไม่เท่าค่าโยโย่!

“เกือบเสร็จแล้วจะเลอา” คุณแม่เรียก

เลอาถอนหายใจ เธอกำลังจะวางโยโย่กลับที่เดิมเมื่อ
นึกคิดอะไรบางอย่าง โยโย่ไม่ใหญ่มาก เธอจะแอบเอา
ใส่กระเป๋ากางเกงและเก็บไว้ก็ได้! เจ้าของร้านไม่เห็น
จะไม่มีใครรู้แน่นอน เธอจะเก็บไว้ฝึกลูกเล่นใหม่ๆ
และเพื่อนๆ ที่โรงเรียนจะคิดว่าเธอเท่

ขณะเลอามองดูโยโย่ในมือ เธอรู้สึกไม่ดีและกังวล
มาก รู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างออก เธอจับโยโย่แน่นขึ้น ความ
รู้สึกไม่ดีนั้นคืออะไร เธออยากให้มันออกไป

จากนั้นเธอก็นึกถึงสิ่งที่คุณแม่บอกเธอก่อนรับ
บัตรตีตรา

“หลังจากลูกรับบัตรตีตรา ลูกจะได้รับของประทาน
แห่งพระวิญญูณบรืสุทธิ” คุณพ่อพูด “พระวิญญูณ
บรืสุทธิจะทรงช่วยให้เราเลือกสิ่งดี พระองค์ตรัสกับ
เราในสุรเสียงสงบแผ่วเบา”

“พระองค์จะพูดกับหนูหรือคะ” เลอาถาม

“ไม่ใช่จ๊ะ” พ่อตอบ “อาจจะเหมือนความคิดเข้ามา
ในจิตใจลูก หรือความรู้สึกเข้ามาในใจ”

“ความรู้สึกแบบ
ไหนคะ”
“ต่างกันไปใน
แต่ละคน” คุณพ่อ
ตอบ “แต่ปกติ เมื่อ
หนูทำดี พระวิญญูณ
บรืสุทธิจะทรงช่วยให้หนู
รู้สึกสงบ เมื่อมีอันตราย
พระองค์จะทรงเตือนหนู และ
เมื่อหนูอยากทำผิด พระวิญญูณ
บรืสุทธิจะไปจากหนู และหนูจะรู้สึก
สับสนหรือไม่มีความสุข”

เลอาถ่มมองโยโย่ เธออยากได้ มาก แต่เธอรู้ว่าพระ
วิญญูณบรืสุทธิกำลังบอกเธอว่าการขโมยเป็นสิ่งไม่ดี
เลอาวางโยโย่ไว้บนชั้นเหมือนเดิม ทันทีที่ว่าง เธอรู้สึก
สงบและอบอุ่น เธอเดินกลับไปหาคุณแม่
“เสร็จแล้วจ๊ะ” คุณแม่บอก “ลูกพร้อมจะไปหรือยัง”
เลอายิ้ม “ค่ะ”

ขณะทั้งสองเดินออกจากร้าน เลอา รู้สึกสว่างและมี
ความสุขเหมือนแสงอาทิตย์ โยโย่อาจจะสนุกสักพัก
แต่การทำตามพระวิญญูณบรืสุทธิเป็นสิ่งที่เธอ
อยากทำเสมอ ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

วันหนึ่งที่โรงเรียนผมกำลังทำข้อสอบสะกดคำ และ
ครูخانคำหนึ่งที่ผมไม่ทราบว่าจะสะกดอย่างไร ผม
กำลังตกตะลึง! และผมดูกระดาษคำตอบของเพื่อน
คนหนึ่ง หลังสอบเสร็จผมรู้สึกท้อแท้ ผมบอกคุณ
แม่ว่าผมดูกระดาษคำตอบของเพื่อนคนหนึ่ง ผมรู้ว่า
ความรู้สึกนั้นมาจากพระวิญญูณบรืสุทธิ ผมรู้ว่าผม
ควรฟังพระวิญญูณบรืสุทธิเสมอ

โจนาห์ เจ. อายุ 8 ขวบ, รัฐไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา